

การสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
ของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น
ประจำปี พ.ศ. 2558

ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงานโครงการ
กองแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
www.kkpao.go.th

คำนำ

การดำเนินการตามนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ และเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 ข้อ 2(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยังสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดขอนแก่น ในการพัฒนาศักยภาพในระดับพื้นที่ โดยเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาหรือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาร่วมกันระดมความคิดเห็น เป็นมติร่วมกันในการรวมพลังขับเคลื่อนเพื่อให้การพัฒนาจังหวัดขอนแก่นสัมฤทธิ์ผลที่มุ่งหวังไว้ เช่นด้านการพัฒนาคน ต้องการให้คนเป็นคนดี มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม สังคมสันติสุข ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องการให้จังหวัดขอนแก่นมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์และใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ด้านเศรษฐกิจ ต้องการเพิ่มผลผลิต ด้านสินค้าและบริการ ฯลฯ เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรของรัฐรูปแบบหนึ่งมีหน้าที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตและความปลอดภัยของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้มีข้อมูลความต้องการของประชาชนในการพัฒนาและรับทราบสภาพปัญหาของประชาชน จึงได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่นเพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและการจัดหางบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืนตลอดไป

ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงาน/โครงการ

กองแผนและงบประมาณ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

กันยายน 2558

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		ข
บทที่		
1 บทนำ		
หลักการและเหตุผล		1
วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล	1	
ความสำคัญของการติดตามและประเมินผล	1	
ขอบเขตการติดตามและประเมินผล	1	
วิธีการติดตามและประเมินผล		1
นิยามคำศัพท์	2	
2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง		3
แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด	3	
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา	8	
แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน	10	
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	12	
3 วิธีการติดตามประเมินผล		13
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	1	3
ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล		13
พื้นที่ดำเนินการติดตามและประเมินผล		13
เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล	14	
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14	
ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	1	4
การวิเคราะห์ข้อมูล		14
การนำเสนอ	1	5
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16	
5 สรุป ผลการประเมิน		3
บรรณานุกรม		36
ภาคผนวก		

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง และเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 ข้อ 2 (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีพื้นที่ต้องดูแลทั้งจังหวัด รวมทั้งให้การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น มีบทบาทและอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านการจัดการระเบียบชุมชน/สังคมและด้านการวางแผนฯ ต่างๆ เพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงได้จัดทำโครงการสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

2. วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล

1. เพื่อทราบปัญหาความต้องการของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดระบบบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเอง
3. เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการพัฒนาท้องถิ่น

3. ความสำคัญของการติดตามและประเมินผล

1. ทำให้ทราบความต้องการของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ว่าต้องการจะพัฒนาสิ่งใด
2. นำผลจากการตรวจติดตามและประเมินผลโครงการ เป็นข้อมูลสารสนเทศ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ให้ส่วนราชการ ภาคเอกชน บุคคลทั่วไปได้ทราบ

4. ขอบเขตการติดตามและประเมินผล

1. ประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จำนวน 26 อำเภอ
2. ในเชิงระยะเวลา คือ ทำการสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ 2558 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - กันยายน 2558

5. วิธีการติดตามและประเมินผล

1. ใช้ระเบียบการติดตาม ด้วยวิธีเชิงปริมาณ โดยใช้เกณฑ์การวัดระดับความต้องการและปัญหาของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่นในการประเมิน
2. ระเบียบสถิติที่ใช้ในการประเมิน ใช้เกณฑ์ความถี่ของคะแนน และจำนวนร้อยละในการเปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ประชากร** หมายถึง ประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น รวม 26 อำเภอ
2. **องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** หมายถึง องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานครและการปกครองพิเศษเมืองพัทยา ในการศึกษาี้ หมายถึง องค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
3. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ตามทัศนคติ ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดของ ประชากรที่ได้จากแบบสอบถามที่ทำการประเมินผลนี้
4. **การพัฒนา** หมายถึง มีความเจริญ มีการเติบโต ความก้าวหน้า ความรุ่งเรือง มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น
5. **การมีส่วนร่วม** หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการโครงการขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ตั้งแต่การเสนอโครงการ ประโยชน์ที่ได้รับ การแสดงความคิดเห็น, การติดตามและประเมินผล
6. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึก นึกคิด ที่แสดงออกมาในรูปแบบของปัญหาความต้องการและอื่นๆ
7. **ปัญหา** หมายถึง สภาพที่เป็นจริงที่มีผลกระทบ เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น
8. **ความต้องการ** หมายถึง สิ่งที่อยู่ยากได้ อยากพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ในยุคของการเปลี่ยนแปลงจากประชาธิปไตยแบบตัวแทน เป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ที่กล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมที่อยู่ในหลายๆ มาตรา จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงาน จากเดิมที่ผู้มีอำนาจจะโดยการแต่งตั้งหรือได้รับฉันทานุมัติจากประชาชนให้ไปทำการบริหาร ไม่ว่าจะในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศหรือในองค์กรต่างๆ การพัฒนาท้องถิ่น หรือพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องเข้าใจหลักของการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน

1. แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา
3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
4. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ประวัติและความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ประวัติและความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบ เทศบาล พุทธศักราช 2476 พระราชบัญญัตินี้มี 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ว่าด้วยเรื่องเทศบาล และส่วนที่ 2 ว่าด้วยเรื่องสภาจังหวัด การจัดตั้งสภาจังหวัดในครั้งแรกนี้ได้กำหนดให้ประชาชนเลือกตั้งผู้แทนของตน เข้ามาเป็นสมาชิกโดยให้สมาชิกสภาจังหวัดมีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาผู้ว่าราชการจังหวัดต่อมาปี พ.ศ.2481 รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พ.ศ. 2481 เพื่อแยกกฎหมายเกี่ยวกับสภาจังหวัดโดยเฉพาะ โดยแยกออกมาต่างหากจากพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2476 ต่อมาในปี พ.ศ. 2498 จึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายขึ้นมาใหม่ คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร และกำหนดให้สภาจังหวัดซึ่งประชาชนเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในสภาจังหวัดเป็นสภานิติบัญญัติ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน ของฝ่ายบริหาร และนอกจากนั้นยังมีอำนาจหน้าที่สอบถามการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนภูมิภาค ในจังหวัดด้วย บทบาทหน้าที่ที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัดคือการพัฒนาท้องถิ่น ต่อมา พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับการแก้ไขปรับปรุง บทบาท อำนาจหน้าที่และโครงสร้างการบริหารงานใหม่จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติขึ้น ใหม่คือพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และในปี พ.ศ. 2542 ก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกครั้งจนถึง ปัจจุบัน

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

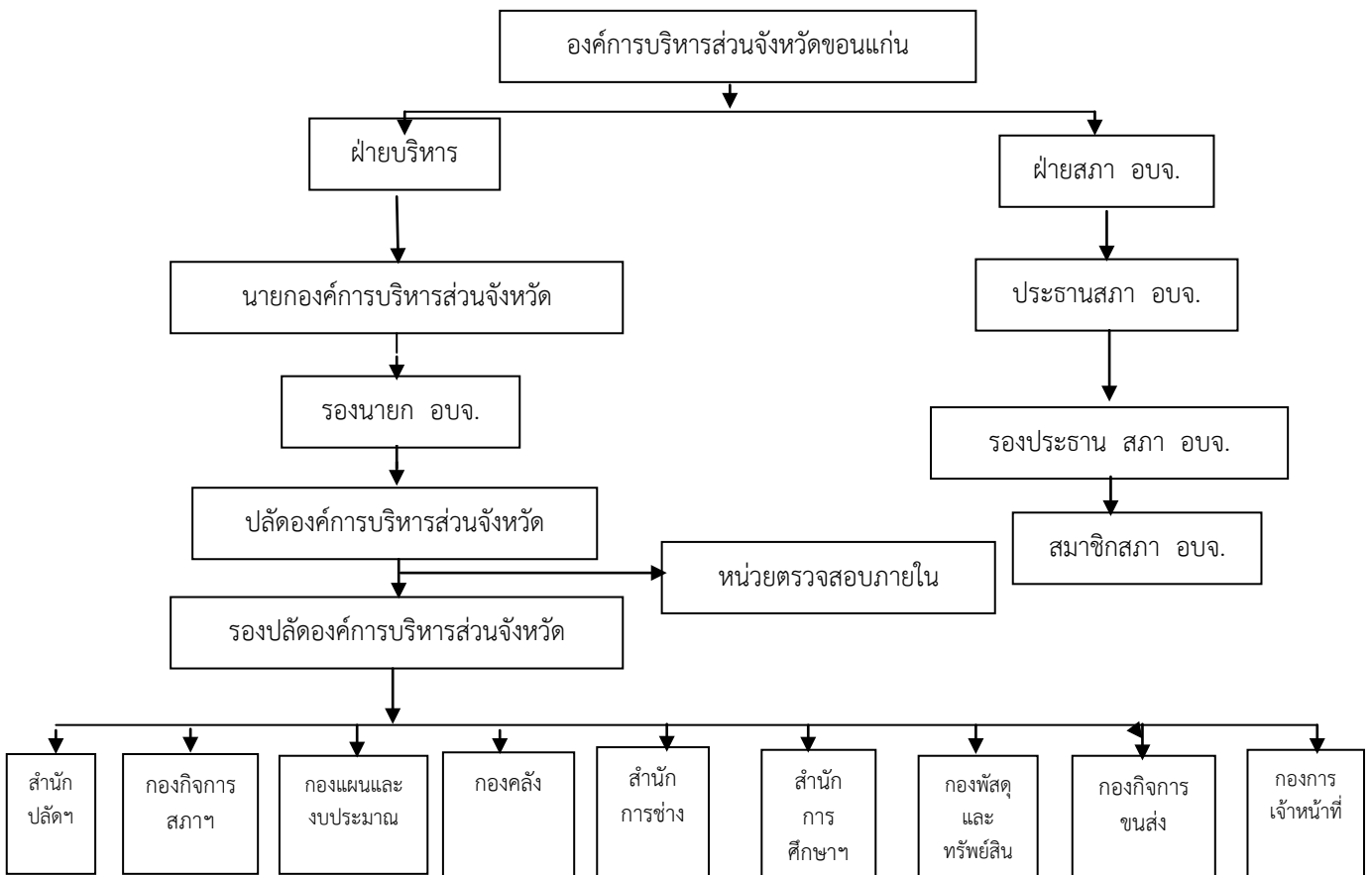
โครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ดังนี้คือ

1.ฝ่ายนิติบัญญัติ มาจากการเลือกตั้งในท้องถิ่น เรียกว่า “สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด” จากทุกอำเภอรวมกันทำหน้าที่ในสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อการออกข้อบัญญัติงบประมาณ การกำหนดนโยบาย การอนุมัติจัดทำแผนพัฒนาการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารให้เป็นไป ตามมติของสภา สำหรับจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะมีได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรปีสุดท้ายที่มีการเลือกตั้ง คือ ในจังหวัดที่มีราษฎรไม่เกินห้าแสนคน มีได้ 24 คน มีราษฎรตั้งแต่ห้าแสนคนไม่

เกินหนึ่งล้านคน มีได้ 30 คน มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งล้านคนไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนคน มีได้ 36 คน มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งล้านห้าแสนคนไม่เกินสองล้านคน มีได้ 42 คน และมีราษฎรตั้งแต่สองล้านคนขึ้นไป มีได้ 48 คน ซึ่งกำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 9 โดยจะอยู่ในวาระคราวละ 4 ปี

2. ฝ่ายบริหาร นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัจจุบันมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2546 (เดิมมาจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกัน) และให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขึ้นเป็นคณะผู้บริหารสำหรับจำนวนที่จะแต่งตั้งได้นั้นให้ถือจำนวนสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเกณฑ์ คือ จังหวัดใดที่มีสมาชิก 24 คน หรือ 30 คน แต่งตั้งได้ 2 คน จังหวัดใดที่มีสมาชิก 36 คนหรือ 42 คน แต่งตั้งได้ 3 คน และ จังหวัดใดที่มีสมาชิก 48 คน แต่งตั้งได้ 4 คนตามลำดับ ซึ่งได้กำหนดไว้ตาม พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 35 ทั้งนี้ มีหน้าที่ในการบริหารงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล เพื่อความมั่นคงความสงบเรียบร้อย และประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม

โครงสร้างและอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ณ วันที่ 1 เมษายน 2558 องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น มีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น และอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1,026 คน แยกเป็นข้าราชการ 746 คน ลูกจ้างประจำ 25 คน พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญ 2 คน และพนักงานจ้างตามภารกิจ 204 คน และพนักงานจ้างทั่วไป 49 คน

ตารางแสดงอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน 2558

ที่	ส่วนราชการ	จำนวนอัตรากำลัง				
		ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญ	พนักงานจ้างตามภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป
1	สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	28	6	-	19	19
2	กองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	7	1	-	4	-
3	กองแผนและงบประมาณ	20	-	-	6	-
4	กองคลัง	27	-	-	8	-
5	สำนักการช่าง	61	17	-	24	2
6	สำนักการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	20	-	1	104	20
7	กองกิจการขนส่ง	10	1	-	32	8
8	กองพัสดุและทรัพย์สิน	7	-	-	2	-
9	หน่วยตรวจสอบภายใน	3	-	-	1	-
9	กองการเจ้าหน้าที่	16	-	1	4	-
10	โรงเรียน 19 โรงเรียน	537	-	-	-	-
	รวม	746	25	2	204	49

ที่มา : กองการเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรอบนโยบายของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2)พ.ศ. 2542 บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ

ม.45 องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

- 1) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
- 2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- 3) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- 4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498

เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

7) คຸ້ມครอง ดุแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8) ทวี บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการท้องถิ่นที่อยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนจังหวัดและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่น อื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

10) จัดทำกิจกรรมอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีดังนี้

ม.17 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

2) การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาท้องถิ่น

3) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

4) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

5) การคຸ້ມครอง ดุแลและบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6) การจัดการศึกษา

7) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

8) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎร ในการพัฒนาท้องถิ่น

9) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม

10) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม

11) การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลรวม

12) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

13) การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ

14) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

15) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่น หรือจากสหการ

16) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

17) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง

18) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

19) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

20) การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์ และหอจดหมายเหตุ

- 21) การขนส่งมวลชน และการวิศวกรรมจราจร
- 22) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 23) จัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
- 24) จัดทำกิจกรรมไดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นที่

อยู่ในเขตและ กิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

- 25) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนา ท้องถิ่น
- 26) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

- 27) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- 28) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

29) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรปกครองที่ใหญ่ ที่ต้องดูแลและพัฒนาท้องถิ่นทั้งจังหวัดในทุก ๆ ด้าน ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ที่บัญญัติหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์สุขของ ประชาชน อันจะทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ครอบคลุมและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

รายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีรายได้จากประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- 1) หมวดภาษีอากร
 - (1) ท้องถิ่นจัดเก็บเอง ได้แก่
 - ก. น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซล และน้ำมันที่คล้ายกับก๊าซปิโตรเลียม ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บได้ไม่เกินลิตร ละสิบบatangค์
 - ข. อากรยาสูบ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บได้ในอัตรามวลละสิบบatangค์
 - ค. ค่าธรรมเนียมจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บได้
 - (2) ท้องถิ่นมอบให้รัฐจัดเก็บ ได้แก่ ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีมูลค่าเพิ่ม(ในส่วนที่เป็นของท้องถิ่น) ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม
 - (3) รัฐจัดเก็บแล้วมอบให้ทั้งจำนวน ได้แก่ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน
- 2) หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต
- 3) หมวดรายได้จากทรัพย์สิน
- 4) หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์
- 5) พันธบัตรหรือเงินกู้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้
- 6) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร จัดเก็บได้ในจังหวัดแล้วส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยละห้าของภาษีที่ จัดเก็บได้
- 7) เงินอุดหนุน ซึ่งรัฐบาลต้องจัดสรรให้ในทุกปีงบประมาณ

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีรายจ่ายได้แยกเป็นหมวดรายจ่าย ดังนี้

- 1) หมวดเงินเดือน
- 2) หมวดค่าจ้างประจำ
- 3) หมวดค่าตอบแทน
- 4) หมวดค่าใช้สอย
- 5) หมวดค่าวัสดุ
- 6) หมวดค่าสาธารณูปโภค
- 7) หมวดเงินอุดหนุน
- 8) หมวดค่าครุภัณฑ์
- 9) หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
- 10) หมวดรายจ่ายอื่นตามที่มีข้อผูกพัน หรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะเห็นได้ว่าการปรับเปลี่ยนโครงสร้างใหม่ เป็นท้องถิ่นขนาดใหญ่เต็มรูปแบบ มีงบประมาณ รายได้เป็นของตนเอง ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งข้าราชการที่ปฏิบัติงานเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งเสริมการลงทุน คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาจารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอาชีพ มีความเป็นอยู่ดีขึ้น มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีสังคมที่ดี รู้จักการมีส่วนร่วม และเสียสละต่อส่วนรวม ตลอดจนมีจิตสำนึกต่อคุณประโยชน์ของประเทศชาติและพระมหากษัตริย์ คณะทำงานการติดตามและประเมินผลจึงได้ศึกษาการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นแนวคิด เพื่อนำไปเป็นกรอบในการติดตามฯ

2. แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนา

ความหมาย ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของคำว่า “พัฒนา” ดังนี้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2538 ได้ให้ความหมายของคำว่า พัฒนา ว่า ทำให้เจริญ คือ ทำให้เติบโตได้ งอกงาม ทำให้งอกงามและมากขึ้น

สนธยา พลศรี (2547) ให้ความหมายของการพัฒนาว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2539) ได้สรุปความคิดของนักพัฒนาว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงตามแผนหรือการเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง นั่นคือ การพัฒนามิได้เป็นเรื่องธรรมชาติ หากเป็นความพยายามของมนุษย์ พยายามจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น โดยกำหนดทิศทางหรือรายละเอียดไว้ล่วงหน้าว่าจะพัฒนาอะไร พัฒนาอย่างไร ความสำเร็จอย่างไร ใครจะเป็นผู้พัฒนา ผู้ได้รับการพัฒนา ดังนั้น เป้าหมายของการพัฒนาจึงอยู่ที่คน คนเป็นผู้ที่ถูกพัฒนา และรับผลของการพัฒนา มองคนเป็นกลุ่มหรืออยู่ในกลุ่ม ดังนั้นการพัฒนาคน จึงรวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมวัฒนธรรม เป้าหมายของการพัฒนาคน กลุ่มคน หรือสังคม คือ ความอยู่ดีกินดีด้านต่าง ๆ หรือสร้างพลังสังคมที่รวมถึงสภาพทางเศรษฐกิจและการเมืองด้วย

ความหมายของคำว่า “การพัฒนา” นั้น ได้มีนักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้ให้ความหมายไว้ดังจะได้นำมากล่าวเป็นตัวอย่างต่อไปคือ

รีดเดอร์ (Reeder, อ้างถึงใน โสภณ โสภณ, 2540 : 15) ให้ความหมายของ“การพัฒนา” หมายถึงการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

- 1) ความแตกต่าง เช่น ปริมาณและคุณภาพของบริการข้อมูลและข่าวสาร ฐานะทางสังคม บทบาทและอาชีพ เป็นต้น
- 2) การใช้ประโยชน์จากบริการที่มีอยู่และเพิ่มขึ้น
- 3) มีเทคโนโลยีและความมีประสิทธิภาพกระจายทั่วทุกสังคม
- 4) มีความเชื่อและความไม่เชื่อเช่นเป้าประสงค์ ความเชื่อพื้นฐาน ค่านิยม โอกาสและการสนับสนุน
- 5) ทักษะคติ เช่น ระดับความพอใจ ความเป็นเอกภาพ ขวัญ และความพึงพอใจมากขึ้น
- 6) มีพฤติกรรมเช่น ช่วยเหลือตนเอง มีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรมนุษย์ และมีความคิดริเริ่มมากขึ้น

วิวัฒนาการของแนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาของมนุษย์ (ผู้นำและผู้ตาม) ที่ล้วนเกี่ยวข้องกับ ธรรมชาติ โดยเริ่มต้นจาก

1. การพัฒนาในสภาพที่มนุษย์อยู่ภายใต้ อิทธิพลของธรรมชาติ และวิวัฒนาการมาเป็น
2. การพัฒนาที่มนุษย์พยายามเอาชนะธรรมชาติ
3. การพัฒนาที่มนุษย์เอาชนะธรรมชาติได้ และนำธรรมชาติมาใช้ประโยชน์

ทั้งหมดนี้เป็นการพัฒนาเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น (better change) ช่วยเพิ่มอัตราเร่งในการทำกิจกรรมหรือการผลิตให้รวดเร็วขึ้น (better speed) และทำให้สภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์ดีขึ้น (better life) กว่าเดิมทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ

การพัฒนาชุมชนชนบทสมบูรณ์แบบ

การพัฒนาชุมชนชนบทสมบูรณ์แบบ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงชุมชน ทั้งชุมชนตามแนวตั้ง และชุมชนแนวนอน จากสภาพไม่ถึงปรารถนาไปสู่สภาพที่ตั้งเป้าหมายไว้ ชุมชนมี 2 ประเภท คือ ชุมชนชนบท และชุมชนเมือง ซึ่งทั้ง 2 ชุมชนนี้ จะต้องมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดของแต่ละชุมชน แต่ละชุมชนจะต้องมีโครงสร้างทางสังคม เช่น ประชากร สถาบัน และองค์กรทางสังคมประเภทต่าง ๆ คือ การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา ศาสนา ครอบครัว นันทนาการ สาธารณสุข แต่ละสถาบันจะประกอบด้วย คน มีสถานภาพต่างกัน มีหน้าที่เฉพาะ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2539)

ดังนั้น การที่พัฒนาชนบทแบบสมบูรณ์ จึงหมายถึง การพัฒนาทุกด้านของโครงสร้างสังคม โดยการดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน เช่น กรพัฒนาด้านการเมือง สถานภาพ ได้แก่ นักการเมือง ผู้นำท้องถิ่น ข้าราชการ หน้าที่ทางการเมือง คือ เพื่อปรับปรุงพัฒนาบทบาทหน้าที่ของบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของโครงสร้างการเมือง

การพัฒนาเศรษฐกิจ เป้าหมายหลักคือ การเพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้ของประชากรให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึง เพิ่มงานอาชีพ และการทำงานให้ประชาชนได้มีงานทำมากขึ้น สามารถยกระดับการครองชีพให้สูงขึ้น

การพัฒนาการศึกษา บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในชนบทคือ เด็ก ผู้ใหญ่ ครู ผู้บริหารการศึกษา จะต้องยกฐานะของผู้เรียนวิชาการและวิชาชีพให้สูงขึ้น หน้าที่คือ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมีการปรับปรุงพัฒนา

การพัฒนาด้านสาธารณสุข เป้าหมายหลักคือ ความมีพลานามัยที่ดีของประชาชน มีชุมชนที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ไม่บั่นทอนสุขภาพอนามัยของผู้อยู่อาศัย จึงควรรักษาและบำรุงสภาพแวดล้อม จัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ รักษาสิ่งแวดล้อมให้ดี

การพัฒนาสถาบันครอบครัว เป้าหมายหลักให้ทุกคนทั้งชายและหญิง ปฏิบัติหน้าที่ในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ลูก มีความสัมพันธ์ที่ดี มีความสามัคคีปรองดองกัน ให้เป็นครอบครัวที่มั่นคง อบอุ่น ครอบครองบนรากฐานของเศรษฐกิจพอเพียง

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2539) สรุปว่า หลักการพัฒนา คือ

1. การช่วยตนเอง และพึ่งตนเอง
2. การเริ่มจากสภาพที่เขาเป็นอยู่ กล่าวคือ เมื่อเขามีชีวิต มีความรู้ หรือฐานะอย่างไร ก็ให้เริ่มจากตรงนั้น แล้วจึงค่อย ๆ ปรับปรุงให้เปลี่ยนแปลงดีขึ้น
3. การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเพราะเป็นทรัพยากรที่อยู่ใกล้ตัวไม่ต้องใช้เวลาเสียค่าใช้จ่ายไปจัดหาจาก ข้างนอก
4. การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น
5. วัฒนธรรมและผู้นำท้องถิ่น จะทำให้มีความเป็นไทย อนุรักษ์มรดกที่เป็นวัฒนธรรมที่ดี ผู้นำท้องถิ่นที่โปร่งใส มีภูมิปัญญาท้องถิ่น ควรจะได้อธิบายต่อไป
6. ความมีประสิทธิภาพในการทำงานควรมีแผนงานและทำงานตามแผนงานนั้น ๆ และมีการติดตามประเมินผล แก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหา จะทำให้งานมีประสิทธิภาพ
7. การประสานงาน ควรมีการประสานงานกับองค์กร หน่วยงานอื่น ๆ
8. การทำงานเชิงรุก จะเป็นหลักการที่ดีของการพัฒนาชุมชน ซึ่งจะทันต่อเหตุการณ์
9. ความมีคุณธรรมและศิลปะ จะเป็นหลักการที่จะทำให้การพัฒนาชุมชนประสบผลดีได้
10. การเชื่อมประสานด้านเวลา นักพัฒนาจะต้องคำนึงถึง สภาพในอดีตเชื่อมโยงกับอนาคต มองไปถึงกาลข้างหน้าด้วย จึงจะทำให้การพัฒนาบังเกิดผลดีได้

3. แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชนบท ทั้งนี้ ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ที่มุ่งเน้นคนเป็นสำคัญมากกว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจ ได้พยายามเปลี่ยนแปลงแนวทางการพัฒนาจากระดับบนลงล่าง (Top - down) มาเป็นจากระดับล่างขึ้นบน (Bottom - up) แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ โอคเลย์ (Oakley, 1984 : 17) ได้กล่าวว่า แนวทางจากระดับล่างขึ้นบนนี้ เกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดหาย (Missing ingredient) ในกระบวนการพัฒนา การมีส่วนร่วมของชุมชนนั้น มีนักวิชาการได้อธิบายและให้ ความหมาย ปัจจัย ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชน รูปแบบของชุมชนต่อการมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาไว้มากมายซึ่งผู้วิจัยได้นำมากล่าวไว้เท่าที่จำเป็นและสอดคล้องกับแนวทางการศึกษา ดัง นี้

1. ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชน

การมีส่วนร่วมของชุมชนนั้นมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุชาติ จักรพิสุทธิ์ (ออนไลน์ . 2547) ศึกษาเรื่องชุมชนกับการ มีส่วนร่วมจัดการศึกษา สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน แบ่งได้ออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ลักษณะการมีส่วนร่วมจากความเกี่ยวข้องทางด้านเหตุผล โดยการ เปิดโอกาสให้สังคม องค์กรต่างๆ ในชุมชน ประชาชนมีบทบาทหลักตามสิทธิ หน้าที่ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตั้งแต่การคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ วางแผน การร่วมปฏิบัติและการรับผิดชอบในผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมทั้ง ส่งเสริม ชักนำ สนับสนุนให้การดำเนินงานเกิดผล ประโยชน์ต่อชุมชนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดด้วยความสมัครใจ

2. ลักษณะการมีส่วนร่วมจากความเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจ เป็นการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่ การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจ อารมณ์ รวมทั้ง ค่านิยมของประชาชนเป็นเครื่องชี้ว่าตนเริ่มเข้ามามีส่วนร่วม แสดง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การกระทำที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม เกิดความผูกพัน มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อกิจกรรมที่ดำเนินงานด้วย ความสมัครใจ

จากแนวคิดและทัศนะที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด สามารถแยกประเด็นสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วม ของประชาชนเกิดขึ้นจาก เป้าหมายที่ต้องการ ค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณี ความผูกพัน การเสริมแรง โอกาส ความสามารถ การสนับสนุน ความคาดหวังในสิ่งที่ต้องการ โดยมีพื้นฐานของการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมบนพื้นฐานของเหตุผล
2. การมีส่วนร่วมบนพื้นฐานของค่านิยม
3. การมีส่วนร่วมบนพื้นฐานของประเพณี
4. การมีส่วนร่วมบนพื้นฐานของความผูกพัน ความเสนาหา

โดยสรุป การมีส่วนร่วมของชุมชนนั้น เกิดจากจิตใจที่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของกลุ่มคนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตทางสังคม ซึ่งการเร้าให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม นั้น ผู้ดำเนินงานจะต้องมีความเข้าใจในวิธีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ประเพณี ทัศนคติของบุคคล เพื่อให้เกิดความ สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม

ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชน

การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน เพื่อการกระทำกิจกรรมใดกิจกรรม หนึ่งให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนนั้น มีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดถึงขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชน ดังนี้

อภิญา กังสนารักษ์(2544 : 14 – 15) ได้นำเสนอขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า ชุมชน ต้องมีส่วนร่วมใน 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการริเริ่มโครงการร่วมค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาภายในชุมชน ร่วมตัดสินใจกำหนดความต้องการและร่วมลำดับความสำคัญของความต้องการ
2. การมีส่วนร่วมในขั้นการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการ แนวทาง การดำเนินงาน รวมถึงทรัพยากรและแหล่งวิทยาการที่จะใช้ในโครงการ
3. การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการดำเนินโครงการ ทำประโยชน์ให้แก่โครงการ โดยร่วม ช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ เพื่อให้รู้ว่าผลจากการดำเนินงานบรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยสามารถกำหนดการประเมินผลเป็นระยะต่อเนื่องหรือประเมินผลรวมทั้ง โครงการในคราวเดียวกันได้

อคิน รพีพัฒน์ (2547: 49) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดปัญหา สาเหตุของปัญหา ตลอดจนแนวทางแก้ไข
2. การตัดสินใจเลือกแนวทาง และวางแผนพัฒนา แก้ไขปัญหา
3. การปฏิบัติงานในกิจกรรมการพัฒนาตามแผน
4. การประเมินผลงานกิจกรรมการพัฒนา

จากแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชนทั้งหมดสรุปได้ว่า ขั้นตอนของการเข้ามามี ส่วนร่วมของชุมชนนั้นมี 6 ขั้นตอน ได้แก่

1. การค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไข
2. ตัดสินใจกำหนดความต้องการ
3. ลำดับความสำคัญ
4. วางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการ แนวทางการดำเนินงาน ทรัพยากร
5. วางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการ แนวทางการดำเนินงาน ทรัพยากร
6. ดำเนินงานตามโครงการ และ/หรือ สนับสนุนการดำเนินงาน
7. ประเมินผล

4. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะต่อ สถานการณ์ภายนอก

สุชา จันทร์เอม (2542) กล่าวว่า ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นความรู้สึกของแต่ละ บุคคลแต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ คนเราจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และความคิดเห็นจะเป็นส่วน หนึ่งของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (อ้างถึงใน สุพินดา วงษ์บุรี, 2547: 10-11) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการ แสดงออกโดยการพูดหรือเขียนเกี่ยวกับทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคลความคิดเห็นไม่เหมือน ทัศนคติ ตรงที่ไม่จำเป็นต้องแสดงความรู้สึก อารมณ์หรือการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นคำพูดพร้อม เหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้าไม่มีคนเห็นด้วยก็อาจเปลี่ยนคำพูดดังกล่าวได้ ดังนั้นบุคคลที่มีทัศนคติหรือความ เชื่อหรือค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไม่แสดงความคิดเห็นออกมา ก็จะไม่บุคคลใดทราบเลยว่าบุคคลนั้นมี ทัศนคติความเชื่อหรือค่านิยมเช่นใด

การวัดความคิดเห็น

วิเชียร เกตุสิงห์ (2541: 94-97) กล่าวว่า การใช้แบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นจะต้องระบุ ให้ผู้ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งแบ่งน้ำหนักของความคิดเห็นโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นทางปณิธาน

ความคิดเห็นที่นิยมกันมากที่สุด เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบเวลา ผู้ตอบ แบบสามารถแสดงทัศนคติในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

ประโยชน์ของความคิดเห็น

เบสท์ (อ้างถึงใน ดวงอุมา โสภา, 2551: 24) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการสำรวจ ศึกษา ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดย คำพูด การ เขียน การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ เพราะจะทำให้สำเร็จบรรลุตาม เป้าหมายอย่างแท้จริง

บทที่ 3

วิธีการติดตามและประเมินผล

ในการติดตามและประเมินผล โครงการสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2558 ระหว่างวันเดือนพฤษภาคม - กันยายน 2558 ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้กำหนดหัวข้อและ วิธีการติดตามและประเมินผลโครงการ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล
3. พื้นที่ดำเนินการติดตามและประเมินผล
4. เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. การนำเสนอ

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร(Population) คือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ทั้ง 26 อำเภอ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง(Sampling) คือ ประชากรที่ได้จากการสุ่มโดยไม่เจาะจงว่าเป็นใคร ไม่กำหนดเพศอายุ อาชีพ แต่ต้องเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ทั้ง 26 อำเภอ โดยการสุ่ม อำเภอละ ไม่ต่ำกว่า 150 ราย รวมแล้วไม่น้อยกว่า 3,755 ราย

2. ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล

ขั้นเตรียมการ

1. ประชุมเจ้าหน้าที่กำหนดวิธีการสำรวจความคิดเห็น
2. จัดเตรียมเครื่องมือสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่น

ขั้นดำเนินการ

เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่สำรวจความคิดเห็น โดยแจกแบบสำรวจประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จำนวน 26 อำเภอ

ขั้นสุดท้าย

1. เจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงานโครงการ รวบรวมข้อมูลประมวผลข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็น
2. สรุปผล นำเสนอผู้บริหารในรูปแบบรายงานด้านวิชาการ

3. พื้นที่ดำเนินการติดตามและประเมินผล

26 อำเภอ ในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

4. เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นต่างๆ แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D)

ส่วนที่ 3 ความต้องการพัฒนาของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D)

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นอื่นๆ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เจ้าหน้าที่ ในการแจกแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างปลายปิดและปลายเปิดให้กับประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ทั้ง 26 อำเภอ โดยได้แจกแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 10,000 ชุด และเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนหลังเสร็จสิ้นโครงการ ในส่วนของคำถามปลายเปิด จัดเก็บข้อมูล ข้อคิดเห็นต่างๆ ของผู้เข้าร่วมโครงการโดยละเอียด

6. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการติดตามและประเมินผลโครงการ ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม – กันยายน 2558

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้สถิติแบบแจกแจงความถี่และร้อยละ ส่วนคำถามปลายปิดและจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงลึกในส่วนของคำถามปลายเปิด การแปลความหมายของข้อมูลพิจารณาจากค่าเฉลี่ย โดยแบ่งคะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ สเกลคำถามมี 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) การวัดเป็นช่วงสเกล ของลิเคิร์ต (Likert five rating scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด

จากหลักการดังกล่าว สามารถแบ่งความหมายของระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ทิพยา กิจวิจารณ์ การวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์(การวิจัยเชิงปริมาณ) 2551(หน้า 123–124 อ้างมาจากวาณี แสนมหาชัย) ดังนี้

<u>ระดับคะแนน</u>		<u>แปลผล</u>
4.21 – 5.00	ระดับความพึงพอใจ	มากที่สุด
3.41 – 4.20	ระดับความพึงพอใจ	มาก
2.61 – 3.40	ระดับความพึงพอใจ	ปานกลาง
1.81 – 2.60	ระดับความพึงพอใจ	น้อย
1.00 – 1.80	ระดับความพึงพอใจ	น้อยที่สุด

8. การนำเสนอ

จัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินผลในรูปแบบความถี่ร้อยละในเชิงพรรณนาในบทที่ 4 รูปแบบตารางแจกแจงความถี่ และแสดงรายละเอียดในประเด็นคำตอบต่างๆ ได้จากแบบสอบถามของประชากร ค่าสถิติที่ใช้จะเป็นค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และสรุปผลการติดตามในภาพรวม จะแสดงอยู่ในบทที่ 5 แล้วรวบรวมเป็นรูปเล่มวิชาการ รายงานผู้บริหารและลงใน Website ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนและผู้สนใจทราบต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ประจำปี พ.ศ. 2558 จำนวน 26 อำเภอ ละ ไม่ต่ำกว่า 150 ราย จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด 3,755 ราย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ในส่วนที่ 1 ข้อมูลเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ เป็นต้น
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ในส่วนที่ 2 ระดับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. วิเคราะห์ข้อมูลแสดงระดับความต้องการพัฒนาของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การติดตามและประเมินผลการสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ได้แจกแบบสอบถามทั้งหมด 10,000 ชุด ได้รับคืนมา จำนวน 3,755 ชุด อ้างอิงจากตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ที่อยู่

(n= 3,755)

ที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
		(คน)	
1.	เพศ		
	หญิง	2,422	64.94
	ชาย	1,333	35.50
	รวม	3,755	100

2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	2	0.50
21 – 30 ปี	50	1.33
31 – 40 ปี	222	5.91
41 – 50 ปี	1,037	27.62
51 - 60 ปี	1,516	40.37
61 ปี ขึ้นไป	928	24.72
รวม	3,755	100
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	1,706	45.43
มัธยมศึกษา	1,664	44.31
ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา	202	5.38
ปริญญาตรี	169	4.50
สูงกว่าปริญญาตรี	14	0.38
รวม	3,577	100
4. อาชีพ		
ธุรกิจส่วนตัว	582	15.50
พนักงานเอกชน	23	0.61
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐวิสาหกิจ	343	9.13
เกษตรกร	2093	55.74
รับจ้าง	621	16.54
อื่นๆ	93	2.48
รวม	3,755	100
5. ที่อยู่		
เขต 1	786	20.93
เขต 2	693	18.46
เขต 3	773	20.59
เขต 4	682	18.16
เขต 5	821	21.86
รวม	3,755	100

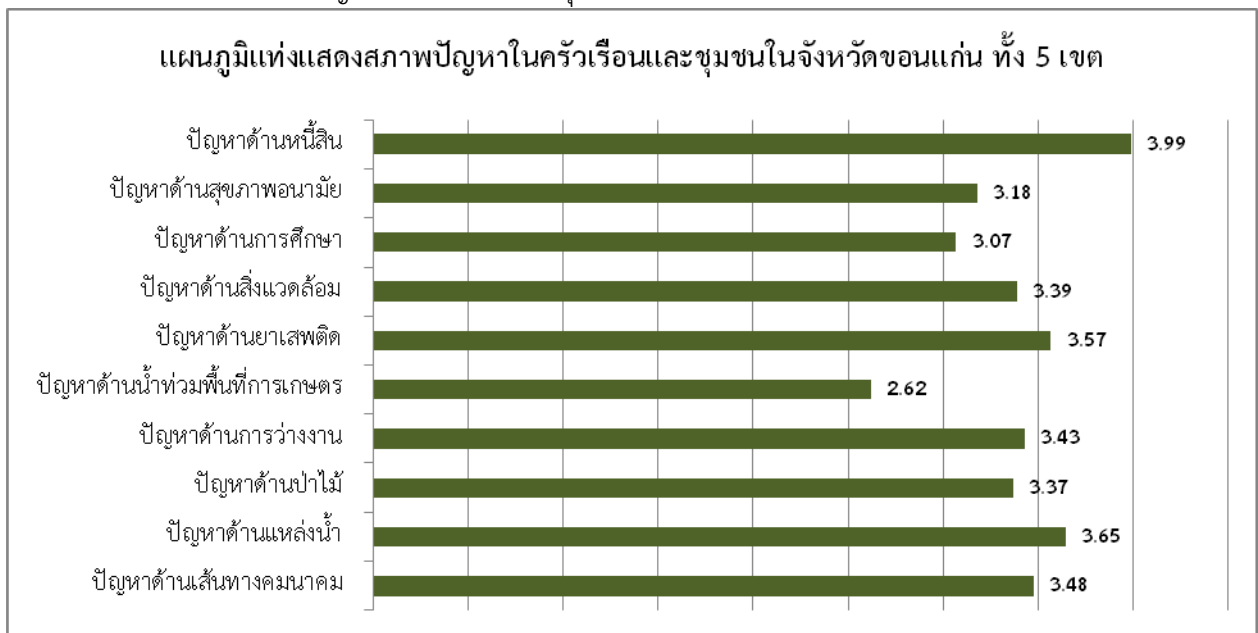
จากตาราง การสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน ในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ประจำปี พ.ศ. 2558 รวม 26 อำเภอ พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 3,755 เป็นหญิง 2,422 คน คิดเป็นร้อยละ 64.94 เป็นชาย 1,333 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 มีอายุอยู่ในช่วง 51 - 60 ปี มากที่สุด 1,516 คน คิดเป็นร้อยละ 40.37 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41- 50 ปี 1,037 คน คิดเป็นร้อยละ 27.62 ระดับการศึกษามากที่สุด ประถมศึกษา 1,706 คน คิดเป็นร้อยละ 45.43 รองลงมามัธยมศึกษา 1,664 คน คิดเป็นร้อยละ 44.31 มีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด 2,093 คน คิดเป็นร้อยละ 55.74 รองลงมา รับจ้าง 621 คน คิดเป็นร้อยละ 16.54

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชน

จากการสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จำนวน 26 อำเภอ ได้สำรวจระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนที่ประสบในรอบปีที่ผ่านมา และสำรวจโครงการที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะ 3 ปี โดยแบ่งเขตสำรวจออกเป็น 5 เขต ดังนี้

- เขต 1 อำเภอกระนวน, อำเภอชำสูง, อำเภอน้ำพอง, อำเภอเขาสมนแกว และอำเภออุบลรัตน์
 เขต 2 อำเภอหนองสองห้อง, อำเภอเวียงใหญ่, อำเภอเวียงน้อย, อำเภอชนบท และอำเภอเปือยน้อย และอำเภอโคกโพธิ์ไชย
 เขต 3 อำเภอภูเวียง, อำเภอเวียงเก่า, อำเภอหนองนาคำ, อำเภอสีชมพู และอำเภอภูผาม่าน
 เขต 4 อำเภอบ้านไผ่, อำเภอพล, อำเภอโนนศิลา, อำเภอบ้านแฮด, อำเภอมีชัย
 เขต 5 อำเภอเมืองขอนแก่น, อำเภอบ้านฝาง, อำเภอหนองเรือ, อำเภอพระยืน และอำเภอชุมแพ

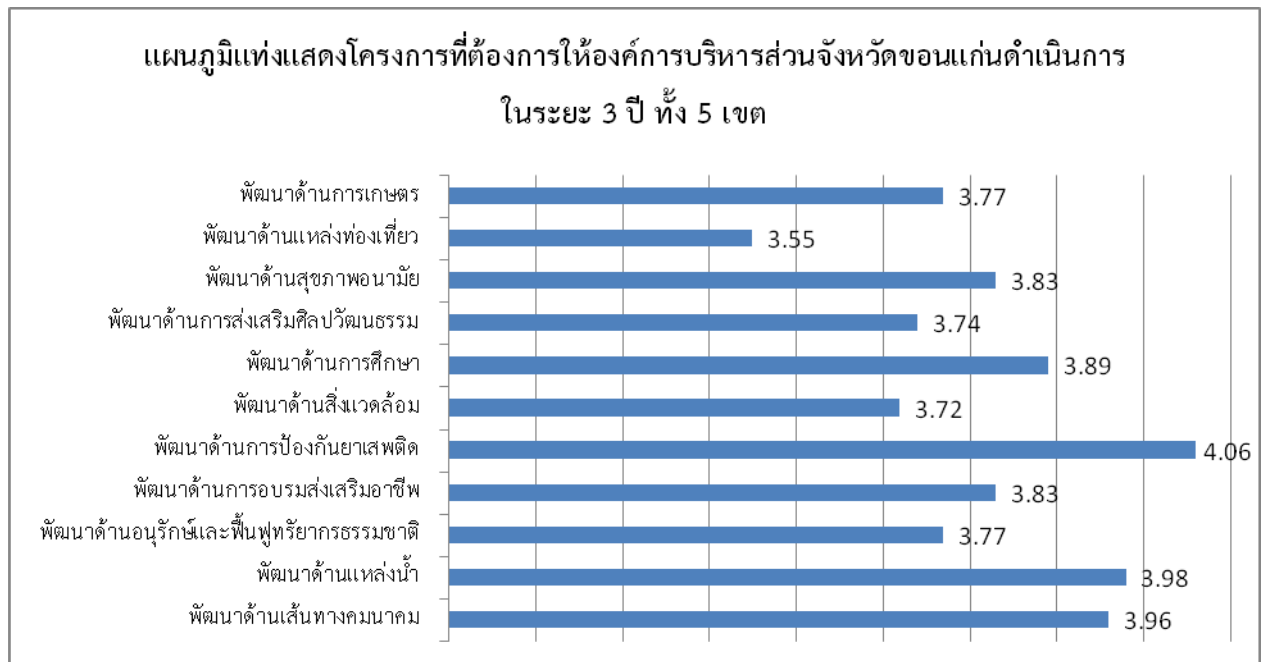
ภาพรวม แผนภูมิแท่งแสดงสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนในจังหวัดขอนแก่น ทั้ง 5 เขต จากการสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่นทั้ง 26 อำเภอ มีระดับความคิดเห็นกับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนของประชาชน ดังนี้

จากแผนภูมิที่แสดง พบว่า สภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ทั้ง 5 เขต รวม 26 อำเภอ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาด้านหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย 3.99 รองลงมา ปัญหาด้านแหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ย 3.65 ปัญหาด้านยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 3.57 ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคม มีค่าเฉลี่ย 3.48 ปัญหาด้านการว่างงาน มีค่าเฉลี่ย 3.43 ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.39 ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ย 3.37 ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.07 ปัญหาด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.07 และปัญหาด้านน้ำท่วมพื้นที่การเกษตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.62

โครงการพัฒนาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะ 3 ปี ทั้ง 5 เขต

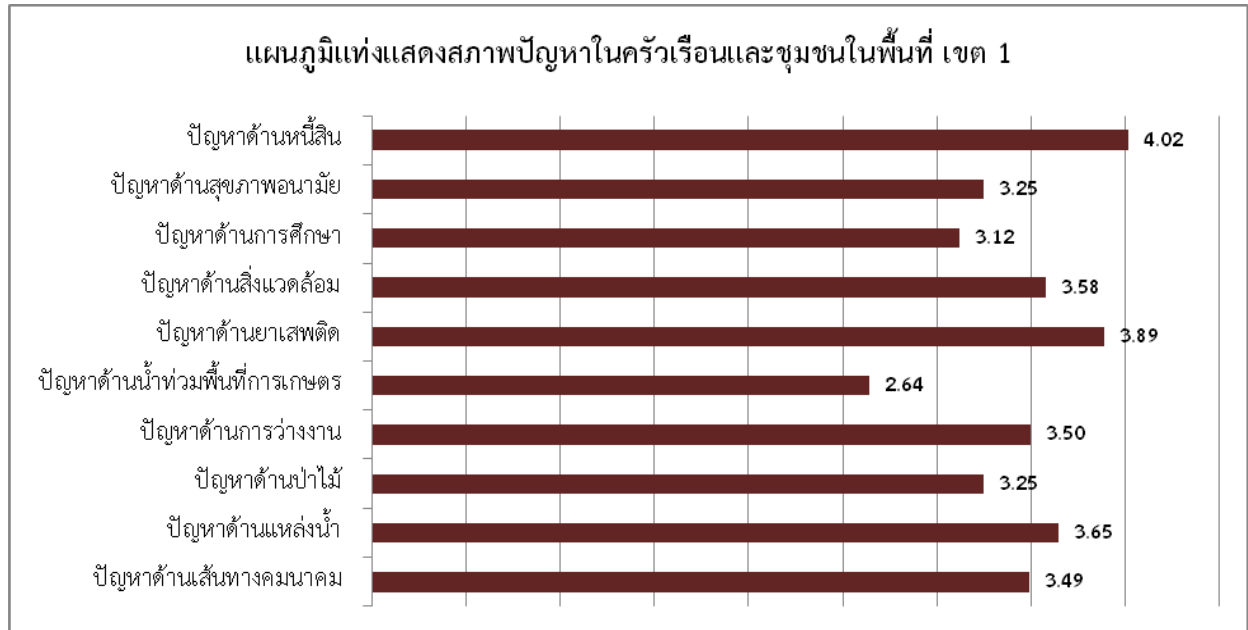
ระดับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการพัฒนาในระยะ 3 ปี ทั้ง 5 เขต รวม 26 อำเภอ มีดังนี้

จากแผนภูมิที่แสดง พบว่า ประชากรในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ทั้ง 5 เขต รวม 26 อำเภอ ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะ 3 ปี โครงการที่ต้องการพัฒนามากที่สุด คือ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 4.06 รองลงมา โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค มีค่าเฉลี่ย 3.98 โครงการพัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่ง มีค่าเฉลี่ย 3.96 โครงการพัฒนาการส่งเสริม ด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.89 โครงการอบรมด้านการส่งเสริมอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.83 โครงการด้านการป้องกัน และรักษาสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.83 โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.77 โครงการพัฒนา ด้านการเกษตร มีค่าเฉลี่ย 3.77 โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย 3.74 โครงการด้านการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.72 ตามลำดับ และ โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.55

แผนภูมิแท่งแสดงสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เป็นรายเขต เขตที่ 1 - 5 มีดังนี้

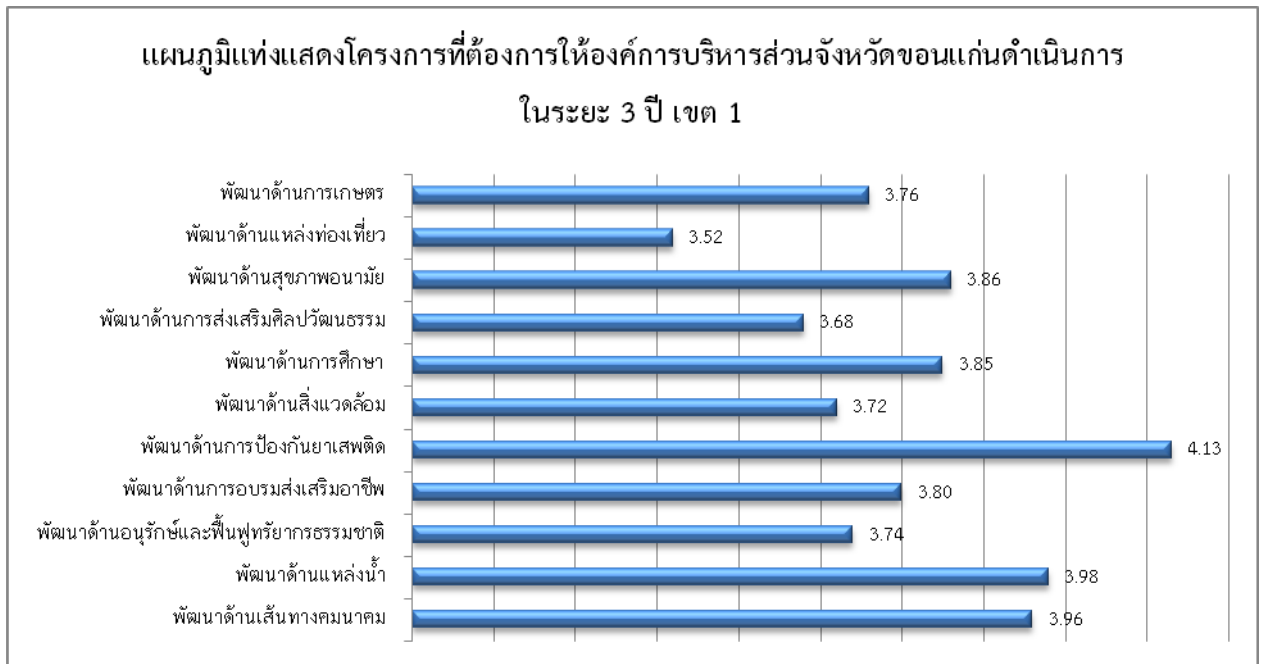
เขตที่ 1 อำเภอกระนวน, อำเภอชำสูง, อำเภอน้ำพอง, อำเภอเขาสนกวาง และอำเภออุบลรัตน์
ระดับความคิดเห็นกับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนที่ประสบในรอบปีที่ผ่านมาผลการประเมิน
มีดังนี้

จากแผนภูมิที่แสดง พบว่า สภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนในพื้นที่ อำเภอกระนวน, อำเภอชำสูง, อำเภอน้ำพอง, อำเภอเขาสนกวาง และอำเภออุบลรัตน์ ที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาด้านหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย 4.02 รองลงมาปัญหา ยาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.89 ปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำ เพื่อการอุปโภค-บริโภค เลี้ยงสัตว์และการเกษตร มีค่าเฉลี่ย 3.65 ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่มีที่ทิ้งขยะน้ำเน่าเสีย ไม่มีระบบระบายน้ำ มีค่าเฉลี่ย 3.58 ปัญหาการว่างงาน มีค่าเฉลี่ย 3.50 ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่งไม่สะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.49 ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ย 3.25 ปัญหาด้าน การศึกษาและขาดแหล่งเรียนรู้ในชุมชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.12 ตามลำดับ และ ปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ การเกษตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.64

โครงการพัฒนาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะ 3 ปี ในพื้นที่เขต 1

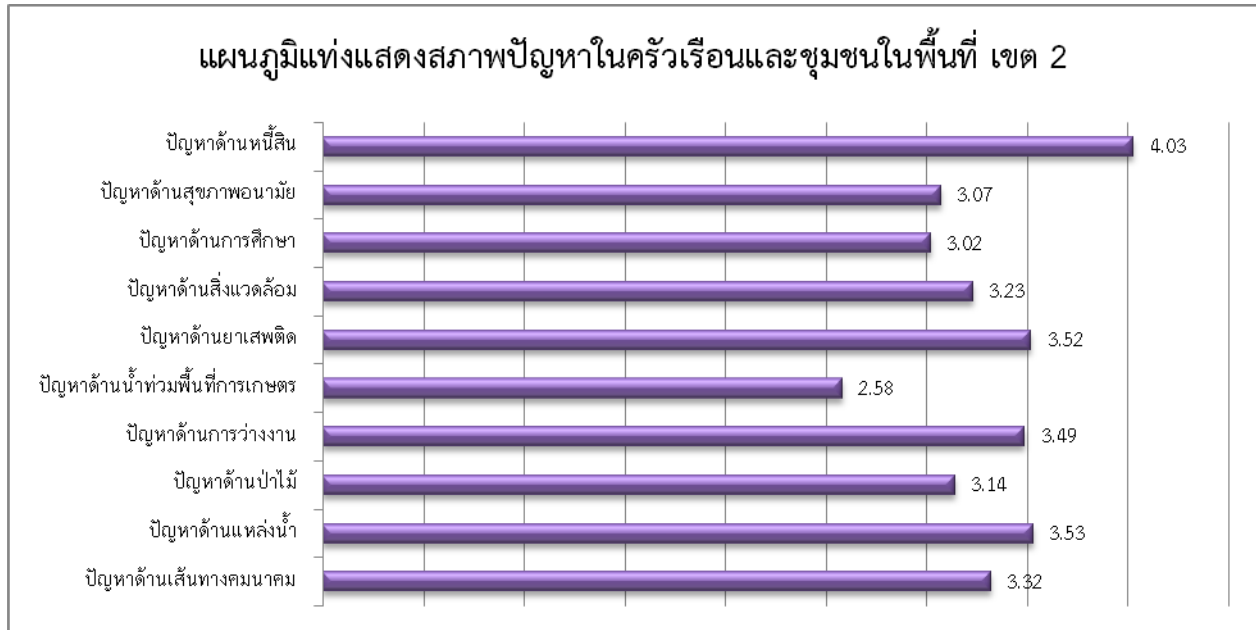
ระดับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการพัฒนาในระยะ 3 ปี ในพื้นที่ เขต 1 มีดังนี้

จากแผนภูมิแท่งที่แสดง พบว่า ประชากรในเขตพื้นที่ อำเภอกระนวน, อำเภอคำสูง, อำเภอน้ำพอง, อำเภอเขาสวนกวาง และอำเภออุบลรัตน์ ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพัฒนามากที่สุดคือ โครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมา โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค มีค่าเฉลี่ย 3.98 โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง มีค่าเฉลี่ย 3.96 โครงการด้านการป้องกันและควบคุมและรักษาสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.86 โครงการส่งเสริมด้านศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.85 โครงการอบรมส่งเสริมอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.80 โครงการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเกษตรและปศุสัตว์ มีค่าเฉลี่ย 3.76 โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.74 โครงการด้านการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.72 โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย 3.68 ตามลำดับ และโครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.52

เขต 2 อำเภอหนองสองห้อง, อำเภอแวงใหญ่, อำเภอแวงน้อย, อำเภอชนบท, อำเภอเปือยน้อย และอำเภอโคกโพธิ์ไชย

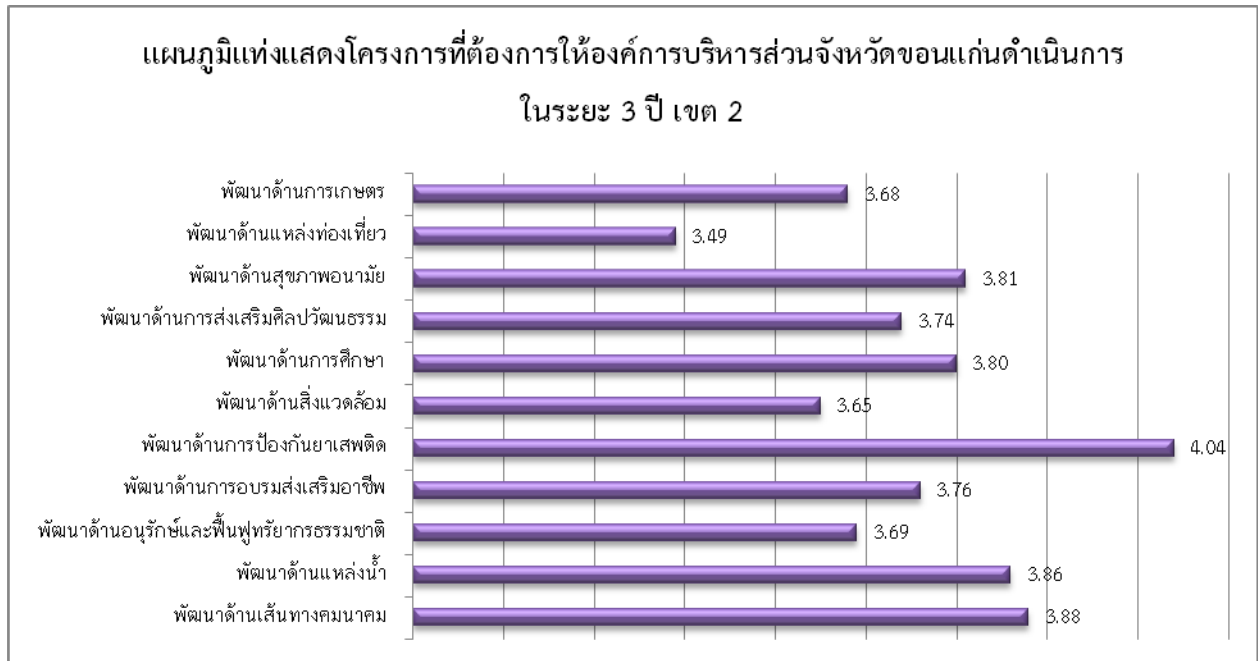
ระดับความคิดเห็นกับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนของประชาชนที่ประสบในรอบปีที่ผ่านมาผลการประเมิน มีดังนี้

จากแผนภูมิที่แสดง พบว่า สภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนในเขตพื้นที่ อำเภอหนองสองห้อง, อำเภอเวียงใหญ่, อำเภอเวียงน้อย, อำเภอชนบท และอำเภอเปือยน้อย และอำเภอโคกโพธิ์ไชย ประสบปัญหาหนักที่สุด คือ ปัญหาหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมา ปัญหาขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค มีค่าเฉลี่ย 3.53 ปัญหายาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.52 ปัญหาการว่างงาน มีค่าเฉลี่ย 3.49 ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่งไม่สะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.32 ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่มีที่ทิ้งขยะ น้ำเน่าเสีย ไม่มีระบบระบายน้ำ มีค่าเฉลี่ย 3.23 ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ย 3.14 ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.07 ปัญหาด้านการศึกษาและขาดแหล่งเรียนรู้ในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.02 ตามลำดับ และปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.58

โครงการพัฒนาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะ 3 ปีในพื้นที่ เขต 2

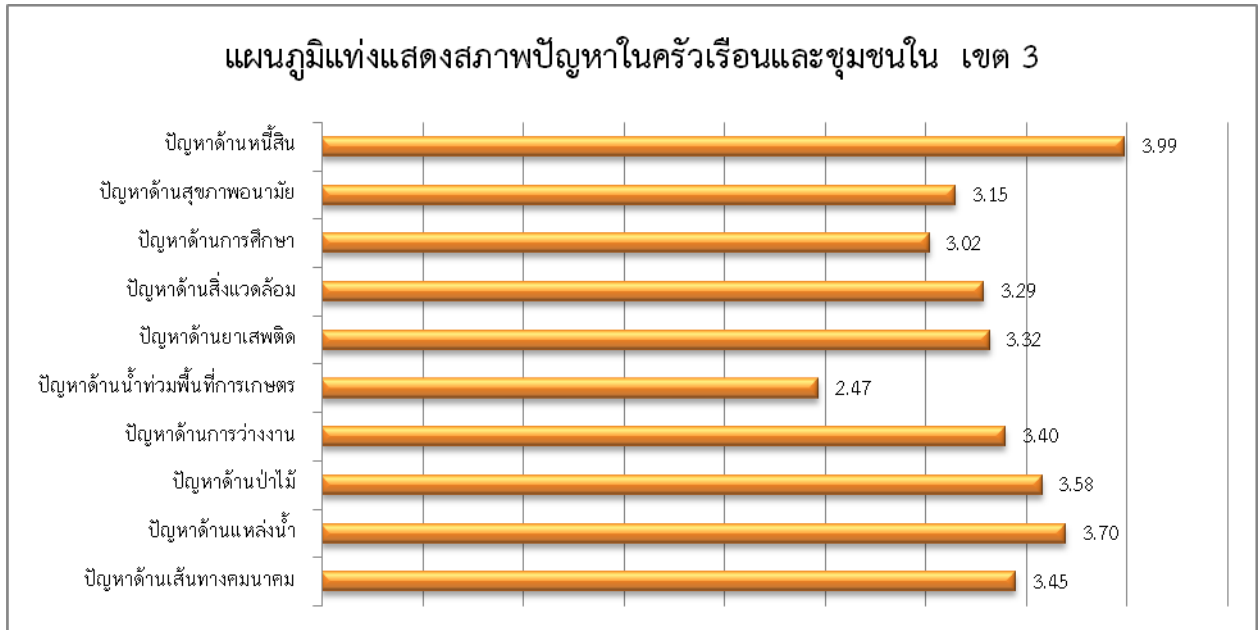
ระดับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการพัฒนาในระยะ 3 ปี ในพื้นที่ เขต 2 มีดังนี้

จากแผนภูมิแท่งที่แสดง พบว่า ประชากรในเขตพื้นที่ อำเภอหนองสูงห้อง, อำเภอเวียงใหญ่, อำเภอเวียงน้อย, อำเภอชนบท และอำเภอเปือยน้อย และอำเภอโคกโพธิ์ไชย ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพัฒนามากที่สุดคือ โครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 4.04 รองลงมา โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง มีค่าเฉลี่ย 3.88 โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค เลี้ยงสัตว์และการเกษตร มีค่าเฉลี่ย 3.86 โครงการด้านการป้องกันควบคุมและรักษาสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.81 โครงการส่งเสริมด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.80 โครงการส่งเสริมอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.76 โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย 3.74 โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.69 โครงการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเกษตรและปศุสัตว์ มีค่าเฉลี่ย 3.68 โครงการด้านการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.65 ตามลำดับ โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.49

เขต 3 อำเภอภูเวียง, อำเภอเวียงเก่า, อำเภอหนองนาคำ, อำเภอสีชมพู และอำเภอภูผาม่าน

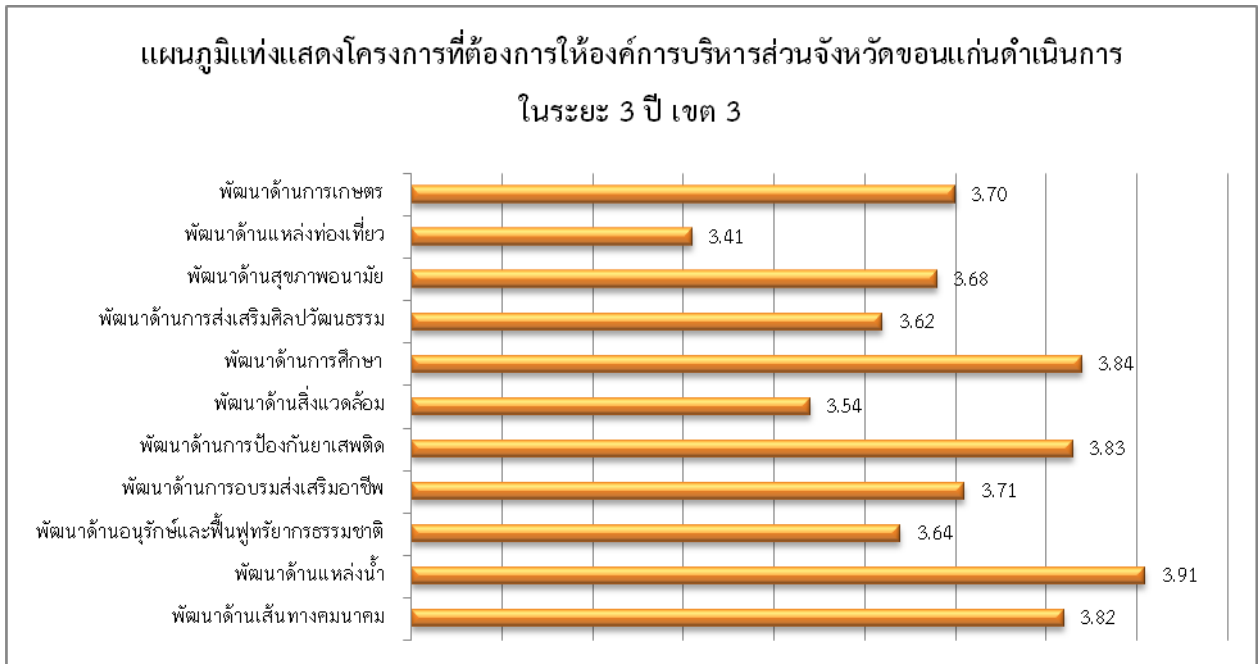
ระดับความคิดเห็นกับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนของประชาชนที่ประสบในรอบปีที่ผ่านมา ผลการประเมิน มีดังนี้

จากแผนภูมิที่แสดง พบว่า สภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนในเขตพื้นที่ อำเภอกุเวียง, อำเภอเวียงเก่า, อำเภอหนองน้ำคำ, อำเภอสีชมพู และอำเภอภูพาน ประสบปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย 3.99 รองลงมา ปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค เลี้ยงสัตว์และการเกษตร มีค่าเฉลี่ย 3.70 ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ย 3.58 ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่งไม่สะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.45 ปัญหาการว่างงาน มีค่าเฉลี่ย 3.40 ปัญหายาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.32 ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่นไม่มีที่ทิ้งขยะน้ำเน่าเสีย ไม่มีระบบระบายน้ำ มีค่าเฉลี่ย 3.29 ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.15 ปัญหาด้านการศึกษาและขาดแหล่งเรียนรู้ในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.0 2 ตามลำดับ และปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.47

โครงการพัฒนาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะ 3 ปี ในพื้นที่เขต 3

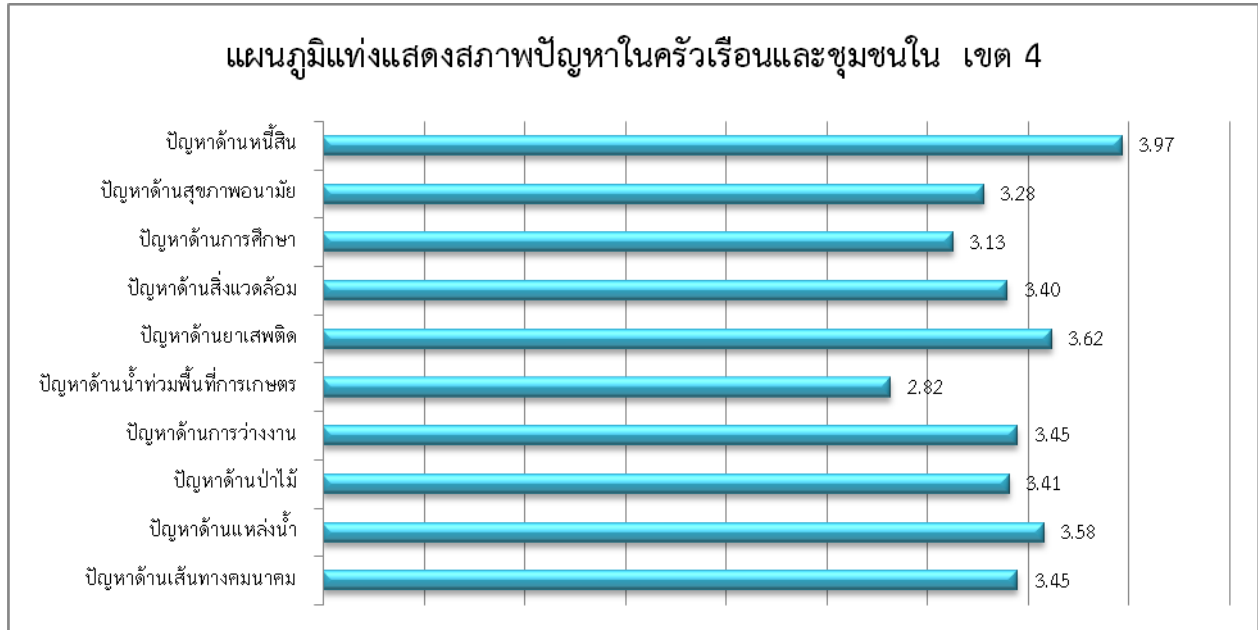
ระดับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
ดำเนินการพัฒนาในระยะ 3 ปี ในพื้นที่ เขต 3 มีดังนี้

จากแผนภูมิที่แสดง พบว่า ประชากรในเขตพื้นที่ อำเภอภูเวียง, อำเภอเวียงเก่า, อำเภอหนอง
นาคำ, อำเภอสหัสขันธ์ และอำเภอภูพาน ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพัฒนามากที่สุดคือ
โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค เลี้ยงสัตว์และการเกษตร มีค่าเฉลี่ย 3.91 รองลงมา โครงการ
ส่งเสริมด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.84 โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพ ยาเสพติด อาชญากรรมและความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.83 โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง มีค่าเฉลี่ย 3.82
โครงการอบรมส่งเสริมอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.71 โครงการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเกษตรและปศุสัตว์ มี
ค่าเฉลี่ย 3.70 โครงการด้านการป้องกัน ควบคุมและรักษาสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.68 โครงการอนุรักษ์
และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.64 โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กีฬา
และนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.62 โครงการด้านการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.54 ตามลำดับ
โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.41

เขต 4 อำเภอบ้านไผ่ , อำเภอพล , อำเภอโนนศิลา , อำเภอบ้านแฮด , อำเภอมีชัยบุรี

ระดับความคิดเห็นกับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนของประชาชนที่ประสบในรอบปีที่ผ่านมาผลการประเมิน มีดังนี้

จากแผนภูมิที่แสดง พบว่า ประชากรในเขตพื้นที่ อำเภอบ้านไผ่ , อำเภอพล , อำเภอโนนศิลา , อำเภอบ้านแฮด , อำเภอเมืองจตุรพักตรพิมาน ประสบปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย 3.97 รองลงมา ปัญหา ยาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3.62 ปัญหาขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค เลี้ยงสัตว์และเกษตร มีค่าเฉลี่ย 3.58 ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่งไม่สะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.45 ปัญหาการว่างงาน มีค่าเฉลี่ย 3.45 ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ย 3.41 ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่มีที่ทิ้งขยะ น้ำเน่าเสีย ไม่มีระบบระบายน้ำ มีค่าเฉลี่ย 3.40 ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.28 ปัญหาด้านการศึกษา และขาดแหล่งเรียนรู้ในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.13 ตามลำดับ และปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.82

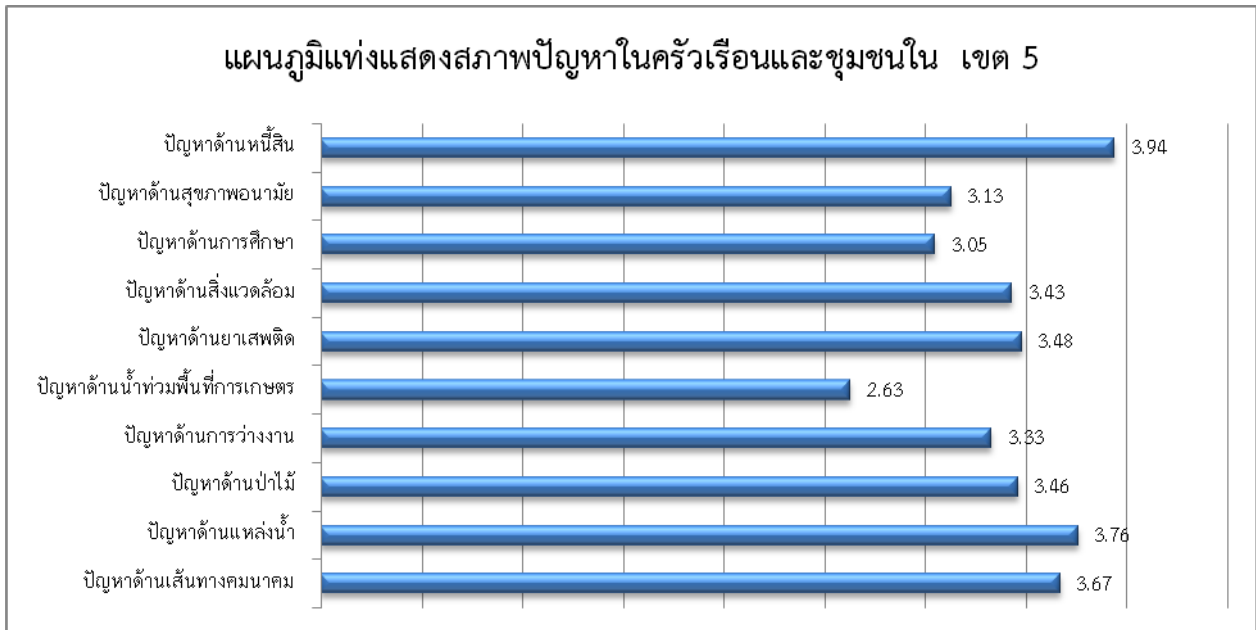
โครงการพัฒนาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะ 3 ปี ในพื้นที่ เขต 4

ระดับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการพัฒนาในระยะ 3 ปี ในพื้นที่ เขต 4 มีดังนี้

จากแผนภูมิแท่งที่แสดง พบว่า ประชากรในเขตพื้นที่ อำเภอบ้านไผ่ , อำเภอพล , อำเภอโนนศิลา, อำเภอบ้านแฮด , อำเภอมีชัยบุรี ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพัฒนามากที่สุดคือ โครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 4.08 รองลงมา โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง มีค่าเฉลี่ย 3.98 โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภค เลี้ยงสัตว์และการเกษตร มีค่าเฉลี่ย 3.94 โครงการส่งเสริมทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.94 โครงการด้านการป้องกัน ควบคุมและรักษาสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.89 โครงการอบรมส่งเสริมอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.88 โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย 3.84 โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.81 โครงการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเกษตร และปศุสัตว์ มีค่าเฉลี่ย 3.81 โครงการด้านการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.79 ตามลำดับและโครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 3.65

เขต 5 อำเภอเมืองขอนแก่น, อำเภอบ้านฝาง, อำเภอหนองเรือ, อำเภอภูผาศิรี, อำเภอพระยืน
ระดับความคิดเห็นกับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนของประชาชนที่ประสบในรอบปีที่ผ่านมา
ผลการประเมิน มีดังนี้

จากแผนภูมิที่แสดง พบว่า ประชากรในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองขอนแก่น, อำเภอบ้านฝาง, อำเภอหนองเรือ, อำเภอภูผาศิรี, อำเภอพระยืน ประสบปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย 3.94 รองลงมา ปัญหาขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค เลี้ยงสัตว์และเกษตร มีค่าเฉลี่ย 3.76 ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่งไม่สะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.67 ปัญหายาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 3.48 ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ย 3.46 ปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.43 ปัญหาการว่างงาน มีค่าเฉลี่ย 3.33 ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.13 ปัญหาด้านการศึกษา และขาดแหล่งเรียนรู้ในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.05 ตามลำดับ และ ปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.63

โครงการพัฒนาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะ 3 ปี ในพื้นที่ เขต 5

ระดับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการพัฒนาในระยะ 3 ปี ในพื้นที่ เขต 5 มีดังนี้

จากแผนภูมิแท่งที่แสดง พบว่า ประชากรในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองขอนแก่น, อำเภอบ้านฝาง, อำเภอหนองเรือ, อำเภอภูผาศีรี, อำเภอพระยืน ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพัฒนามากที่สุด คือ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย 4.20 รองลงมา โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคเลี้ยงสัตว์และการเกษตร มีค่าเฉลี่ย 4.17 โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง มีค่าเฉลี่ย 4.13 โครงการส่งเสริมด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.01 โครงการอบรมส่งเสริมอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.97 โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.95 โครงการด้านการป้องกัน ควบคุม และรักษาสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย 3.91 โครงการด้านการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.89 โครงการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเกษตรและปศุสัตว์ มีค่าเฉลี่ย 3.89 โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย 3.85 ตามลำดับ และโครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.66

ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่ประชาชนประสบในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น								
ปัญหา	ระดับความคิดเห็น					(x)	Std.	แปรผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ปัญหาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่งไม่สะดวก	23.62	22.40	38.00	10.52	5.46	3.48	1.12	มาก
2. ปัญหาขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค เลี้ยงสัตว์ และเกษตร	33.56	22.88	24.61	13.05	5.91	3.65	1.23	มาก
3. ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย	20.80	29.21	25.03	16.38	8.58	3.37	1.22	ปานกลาง
4. ปัญหาการว่างงาน	15.95	30.81	37.31	12.28	3.65	3.43	1.01	มาก
5. ปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตร	9.91	15.74	25.01	25.38	23.97	2.62	1.27	ปานกลาง
6. ปัญหายาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	26.60	26.79	28.23	13.29	5.06	3.57	1.16	มาก
7. ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่มีที่ทิ้งขยะ น้ำเน่าเสีย ไม่มีระบบระบายน้ำ	21.36	26.13	30.17	15.15	7.19	3.39	1.18	ปานกลาง
8. ปัญหาด้านการศึกษา และขาดแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	10.84	22.48	38.72	18.70	9.27	3.07	1.10	ปานกลาง
9. ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย	11.19	22.02	46.05	14.75	5.99	3.18	1.01	ปานกลาง
10. ปัญหาหนี้สิน	37.36	34.91	19.68	5.33	2.72	3.99	0.98	มาก
รวมเฉลี่ย	21.12	25.34	31.28	14.48	7.78	3.38		ปานกลาง

ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น								
โครงการพัฒนา	ระดับความต้องการ					(x)	Std.	แปรผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง	35.50	33.26	24.98	4.21	2.05	3.96	0.98	มาก
2.โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภค เลี้ยงสัตว์ และเกษตร	41.04	29.00	19.79	7.19	2.98	3.98	1.08	มาก
3.โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	25.51	37.68	27.38	7.03	2.40	3.77	0.97	มาก
4.โครงการอบรมส่งเสริมอาชีพ	27.80	37.58	25.81	7.03	1.78	3.83	0.97	มาก
5.โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด อาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	43.12	29.59	19.44	5.83	2.02	4.06	1.02	มาก
6.โครงการด้านการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	21.04	40.08	30.07	7.16	1.65	3.72	0.93	มาก
7.โครงการส่งเสริมด้านการศึกษา	27.11	40.40	27.80	3.86	0.83	3.89	0.88	มาก
8.โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	20.48	40.45	33.02	5.14	0.91	3.74	0.87	มาก
9.โครงการด้านการป้องกัน ควบคุม และรักษาสุขภาพอนามัย	23.81	41.23	29.91	4.21	0.85	3.83	0.87	มาก
10.โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	18.38	34.70	33.61	9.80	3.52	3.55	1.01	มาก
11.โครงการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเกษตรและปศุสัตว์	28.63	33.69	26.42	8.87	2.40	3.77	1.03	มาก
รวมเฉลี่ย	28.40	36.15	27.11	6.39	1.94	3.83		มาก

สรุปปัญหาที่พบในแต่ละเขต เขต 1 – 5 ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น และโครงการที่ต้องการ ให้องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการในระยะเวลา 3 ปี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

เขตพื้นที่	ปัญหาที่พบ	ต้องการพัฒนา
เขต 1	1. ปัญหาน้ำล้น 2. ปัญหายาเสพติดอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3. ปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค	1. พัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อาชญากรรม 2. พัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค 3. พัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่ง
เขต 2	1. ปัญหาน้ำล้น 2. ปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค 3. ปัญหายาเสพติดอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	1. พัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อาชญากรรม 2. พัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่ง 3. พัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค
เขต 3	1. ปัญหาน้ำล้น 2. ปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค 3. ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย	1. พัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค 2. พัฒนาด้านการศึกษา 3. พัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อาชญากรรม
เขต 4	1. ปัญหาน้ำล้น 2. ปัญหายาเสพติดอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3. ปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค	1. พัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อาชญากรรม 2. พัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่ง 3. พัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค
เขต 5	1. ปัญหาน้ำล้น 2. ปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค 3. ปัญหาเส้นทางคมนาคมขนส่งไม่สะดวก	1. พัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อาชญากรรม 2. พัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค 3. พัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่ง

บทที่ 5

สรุปผลการประเมิน

การสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 26 อำเภอ ระหว่างเดือนพฤษภาคม - กันยายน 2558 องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว สรุปผลฯ ตามหัวข้อดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. สรุปผล
3. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล

1. เพื่อทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดระบบบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเอง
3. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาท้องถิ่น

สรุปผลการประเมิน

สถานภาพทั่วไปของประชากร

การสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น รวม 26 อำเภอ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 3,755 พบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ เป็นหญิง 2,422 คน คิดเป็นร้อยละ 64.94 เป็นชาย 1,333 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 อายุอยู่ในช่วง 51 - 60 ปี มากที่สุด 1,516 คน คิดเป็นร้อยละ 40.37 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41- 50 ปี 1,037 คน คิดเป็นร้อยละ 27.62 ระดับการศึกษา มากที่สุด ประถมศึกษา 1,706 คน คิดเป็นร้อยละ 45.43 รองลงมามัธยมศึกษา 1,664 คน คิดเป็นร้อยละ 44.31 อาชีพเกษตรกรมากที่สุด 2,093 คน คิดเป็นร้อยละ 55.74 รองลงมา รับจ้าง 621 คน คิดเป็นร้อยละ 16.54

1. ระดับสภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนของประชาชน อยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 3.38 โดยเรียงลำดับสภาพของปัญหาจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้

- ปัญหาด้านหนี้สิน มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 3.99
- ปัญหาด้านแหล่งน้ำ มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 3.65
- ปัญหาด้านยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 3.57

2. ระดับโครงการที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นดำเนินการ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 3.83 โดยเรียงลำดับโครงการที่ต้องการดำเนินการ จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้

- โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 4.06
- โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 3.98
- โครงการพัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมขนส่ง มีค่าเฉลี่ย(\bar{x}) 3.96

ผลการวิเคราะห์การติดตามประเมินผลในภาพรวม มีดังนี้

1. สภาพปัญหาในครัวเรือนและชุมชนที่ประสบ พบว่า ในภาพรวมประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ประสบปัญหาหนี้สินเป็นอันดับหนึ่ง และประสบปัญหาเรื่องน้ำ เพื่ออุปโภค-บริโภค อันดับรอง น้ำเป็นปัจจัยหลัก เป็นหัวใจด้านการเกษตร เพราะประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นมีอาชีพหลักคือปลูกข้าวและ นอกจากนั้น ประชาชนยังทำไร่ ปลูกอ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด รวมทั้งปลูกยางพารา ชาวบ้านต่างประสบกับ ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการทำเกษตร ซึ่งเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน จนถึงปัจจุบัน ช่วงฤดูฝน ๆ ตกหนักบางพื้นที่ มีลักษณะไม่แน่นอนในแต่ละปี และมีแนวโน้มจะรุนแรงมากขึ้น ปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย การปลูกข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ผลผลิตลดลง ทำให้ขาดรายได้ ต้องรับมือกับ ปัญหาหนี้สินตามมา รายได้ในครัวเรือนลดลงหนี้สินเพิ่มความยากจนตามมา ต้นทุนค่าครองชีพของคนในชุมชน สูงขึ้น ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคการเกษตรสูง คนรุ่นใหม่ทำการเกษตรน้อยลงมีการเปลี่ยนแปลง พื้นที่เกษตรเป็นชุมชน เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม การดำเนินชีวิตในครัวเรือนของชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงและผันผวน ไปกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ค่าครองชีพของคนในชุมชนสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ปัญหาการขาดแคลน น้ำ ประชาชนไม่มีสถานที่เก็บกักน้ำไว้ ป่าไม้ถูกทำลายก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความแห้งแล้ง จะต้องมีการ บริหารจัดการน้ำให้ดี ถึงจะแก้ไขปัญหานี้ได้

จากผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ขอนแก่น จะได้นำความคิดเห็นของประชาชนตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ มาเป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในเขตพื้นที่ จังหวัดขอนแก่น ดังนี้

ในปีงบประมาณที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้นำข้อเสนอแนะ ความต้องการของ ประชาชนที่ได้จากการสำรวจฯ นำมาประกอบการวางแผน ซึ่งประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นมีความต้องการ แก้ไขปัญหาเรื่องหนี้สินในครัวเรือน อันดับแรก จัดหาแหล่งน้ำไว้อุปโภค-บริโภค และแก้ไขปัญหาด้านเส้นทาง คมนาคม ได้นำข้อเสนอบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปีเป็นแผนงาน/โครงการ และนำมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2558 เป็นโครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรและกลุ่มแม่บ้าน หมูบ้าน ตำบล อำเภอ ทุกอำเภอในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น และจัดหาแหล่งน้ำให้กับเกษตรกร เช่น ขุดลอกลำ ห้วย ขุดขยายหนอง คลอง บึง และขุดสระน้ำในไร่นาให้กับเกษตรกร เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนตามความต้องการ ของประชาชนในพื้นที่

การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้นำข้อเสนอแนะของ ประชาชนเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนา เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัด ขอนแก่น ตามข้อเสนอแนะจึงได้นำมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2558 ประกอบด้วย โครงการก่อสร้างถนนลาดยางฯ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ก่อสร้างถนนหินคลุก ก่อสร้างถนนลูกรัง และยัง ได้ตั้งงบประมาณปรับปรุงซ่อมแซมถนนหลายสาย ฯลฯ ขึ้นอยู่กับความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนให้กับประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

2. โครงการพัฒนาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดขอนแก่นดำเนินการคือ ต้องการให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน เป็นอันดับแรก ทั้งนี้ สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ประชาชนประสบในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะว่าประชาชนมีความเครียดจาก ผลผลิตด้านการเกษตรตกต่ำ รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ทำให้มีหนี้สินเกิดขึ้นในครัวเรือน เกิดจากสถานะด้านเศรษฐกิจ ตกต่ำค่าครองชีพสูง ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพัฒนาด้านการอบรม ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกร ประชาชน บุคคลทั่วไป ต้องการมีรายได้เสริมหลังจาก การเก็บเกี่ยวพืชผลทางเกษตร เพื่อให้เกิดอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ เป็นการลดปัญหาหนี้สินของเกษตรกร ได้อีกทาง

หนึ่ง และ ทำให้เกิดเป็นชุมชนเข้มแข็งขึ้น และร่วมกันพัฒนาปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชน ประชาชน บุคคลทั่วไป ร่วมกันอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยบูรณาการร่วมกัน กับทุกส่วนราชการ เพื่อความเข้มแข็งของชุมชนและให้เห็นเป็นรูปธรรม ธรรมชาติ ความอุดมสมบูรณ์จะกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น นอกเหนือจากประเด็นคำถามที่กำหนด ดังนี้

3.1 จัดหาสถานที่เก็บกักน้ำ ชุดลอกลำห้วย เพื่อแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนทุกอำเภอในเขตจังหวัดขอนแก่น

3.2 โครงการก่อสร้างถนนสู่แหล่งเกษตร อำเภอเวียงเก่า, อำเภอเวียงน้อย, อำเภอบ้านไผ่

3.3 โครงการอบรมส่งเสริมอาชีพให้กับชาวบ้านเป็นอาชีพเสริม อำเภอเมือง, อำเภอเวียงเก่า, อำเภอน้ำพอง, อำเภอหนองสองห้อง, อำเภอสีชมพู, อำเภอมีนบุรี, อำเภอชนบท

3.4 โครงการแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน ทุกอำเภอใน เขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

3.5 โครงการก่อสร้างสถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬาในชุมชน อำเภอภูเวียง, อำเภอเมือง, อำเภอบ้านไผ่, อำเภอหนองสองห้อง, อำเภอน้ำพอง

3.6 โครงการพัฒนาก่อสร้างศูนย์เรียนรู้ประจำหมู่บ้านให้เป็นที่รู้จัก อำเภอหนองสองห้อง, อำเภอมีนบุรี, อำเภอเวียงเก่า

3.7 โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอภูเวียง, เวียงเก่า เพื่อต้อนรับประชาคมอาเซียน

3.8 อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อำเภอเวียงเก่า, อำเภอหนองสองห้อง, อำเภอเวียงน้อย

3.9 โครงการขยายเขตไฟฟ้าสู่แหล่งเกษตร อำเภอเมือง, อำเภอบ้านไผ่, อำเภอเวียงเก่า, อำเภอเวียงน้อย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ผลจากการสำรวจความคิดเห็น ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น เป็นข้อมูลพื้นฐานที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ดำเนินการสำรวจเพื่อรับทราบปัญหา และความต้องการพัฒนา จากประชาชนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในแต่ละพื้นที่ โดยนำข้อมูลไปจัดตั้งงบประมาณ บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน เห็นควรแจ้งประสานไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดขอนแก่น รวมทั้งตัวแทนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นแต่ละเขต (สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนในพื้นที่ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการในครั้งต่อไป

องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ควรดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ดำเนินการผ่านมาสัก 1-2 ปี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในหลายๆ ด้าน เพื่อจะได้รับทราบปัญหา การวิเคราะห์ การวางแผนแนวทางแก้ปัญหา การปฏิบัติงานเพื่อนำไปแก้ไขปัญหา อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น **คู่มือติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2547. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, 2528
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. **การบริหารและจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร , 2546
- วิเชียร เกตุสิงห์. **คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2541.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2547. **ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. 2539
- สำเร็จ จันทรสุวรรณ,สุวรรณ บัวทวน.(2547) **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**
- สนธยา พลศรี. 2547. **ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2547
- สุชา จันทรเฒ. 2544. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุชาดา จักรพิสุทธิ์. “การศึกษาทางเลือกของชุมชน”, **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 27 (4) : 18 – 23. (มิถุนายน – สิงหาคม 2547).
- อคิน ระพีพัฒน์. 2527. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพัฒนานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อภิญา กังสนารักษ์. **รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่มีประสิทธิผลระดับคณะของสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น **แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2555** กองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น, 2555
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น **เอกสารนโยบายนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด**, 2556
- ค้นหาจากเว็บไซต์ <http://www.google.co.th>
<http://www.khonhaenpoc.com>

ภาคผนวก

การสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น
ประจำปี พ.ศ. 2558

คณะที่ปรึกษา

1. ดร.พงษ์ศักดิ์ ตั้งวานิชกพงษ์ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
2. นายสิทธิกุล ภูคำวงศ์ รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
3. นางวัชรภรณ์ ผ่องใส รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
4. นายวัฒนา ช่างเหลา รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
5. นางสุมาลี ฐานวิเศษ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
6. นายธาดา พรหมสาขา ณ สกลนคร รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
7. นางสาวนงลักษณ์ รัตนจันทร์ รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
8. นายประสิทธิ์ อุดมธนะธีระ รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ประวัติการศึกษา

1. นายอดุลย์ คามดิษฐ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	ประธานกรรมการ
2. นายเดชคาร์ณ สิงคลีบุตร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
3. นายอนุชา ตั้งวานิชกพงษ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
4. นายบรรเลง ศรีภา	ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น	กรรมการ
5. นายบุญมา นามวงษา	ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น	กรรมการ
3. ท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น		กรรมการ
4. โยธาธิการและผังเมือง		กรรมการ
5. นายประสิทธิ์ อุดมธนะธีระ	รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
-ปริญญาโท	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น	
6. รองศาสตราจารย์ วิไลวัจน์	กฤษณะภุมิตี ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
-ปริญญาตรี	สาขารัฐศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
-ปริญญาตรี	สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
-ปริญญาโท	สาขาสังคมวิทยามหาบัณฑิต(สังคมสงเคราะห์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
7. นายประยุทธ์ ชาญนวงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
-ปริญญาตรี	สาขารัฐศาสตรการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
-ปริญญาตรี	สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
7. นายเพชร มูลป้อม	ผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ	กรรมการ
-ปริญญาตรี	สาขารัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
-ปริญญาโท	ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต(รัฐศาสตรการปกครอง) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน	

คณะทำงาน

1. นายประเสริฐ ชมนาวัง	นักบริหารงานนโยบายและแผน 7	คณะทำงาน
-ปริญญาตรี	ครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูเลย	
-ปริญญาโท	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น	
2. นางนวลมณี เหล่ากุนทา	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7ว	คณะทำงาน
-ปริญญาตรี	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
-ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	

-2-

3. นางพวงเพชร เมืองสนธิ์ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7ว คณะทำงาน
-ปริญญาโท สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. นายอภิเดช สุระมณี เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 คณะทำงาน
-ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
-ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
5. นางรุ่งฤทัย ดำรงชัย ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ระบบคอมพิวเตอร์ คณะทำงาน
-ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ สาขาการจัดการทั่วไป(คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต